

Bayer Zsolt: József Attilának

2009 augusztus 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tizenötezer kilakoltatás. Egy kisebb város. Itt tartunk most. S a jelek szerint nincsen semmi, ami megállítaná ezt a folyamatot. Egy kisebb város került ki otthonából.

Nem tudjuk, hányan az utcára, s mennyien rokonokhoz, ismerősökhöz. Kicsike hátsó szobákba, udvarok végébe, szűkbe, megtártanak, befogadottnak.

Megalázva, kisémmizve, megnyomorítva.
Megalázottak és megszorítottak.

A tükres világ gazdaság igazi áldozatai.

A londoni színház és a falanszter egyszerűen megelevenedő szereplői. A "minden eladó" és a legfertelmesebb embertelenség névtelen "hősei".

S most mindenki rájuk mutogat persze. Hogy feleltelenek, hogy analfabéták, hogy fogalmuk sincs a pénzügyi folyamatokról. S szóba kerülnek még a banki reklámok mint felelősök.

Más felelős nem merül fel.

Mintha soha nem lett volna itt "Pannon Puma". Mintha nem lett volna "bennünket irigyel Spanyolország, Németország" – és mindenki.

Mintha soha nem hangzott volna el, hogy "a költségvetés, köszöni szépen, jól van".

Mintha nem azt mondták volna, hogy itt minden a legnagyobb rendben.

Mintha nem ígérték volna meg nekünk az eurót.

Mintha nem mondták volna, hogy a világválsággal való fenyegetés aljas trükk. Aztán, amikor a világválság már tagadhatatlan volt, nem mondták volna, hogy az bennünket elkerül.

Akik ezeket mondták, ígérték, hazudták, azok az igazi felelősök. Az igazi gazemberek.

S most egy kisebb városnyi ember feje fölül elárverezték a hajlékot.

Ezek tényleg felépítették nekünk azt a kapitalizmust, amelyet negyven esztendőig "óvtak" minket.

Felépítették a legocsmányabb kapitalizmust. A londoni színházat és a falanszter.

S tizenötezeren már a senki földjén.

Nem is tudjuk, hány közöttük a gyermek. Vagy az öreg. Mennyien kezdik és fejezik be úgy az életüket, hogy egyetlen társuk a reménytelenség és a kiszolgáltatottság.

Roszsabb, mintha megölték volna őket.

Illetve: megölték őket. A "Pannon Pumasok", a hatalomért hazudozók, a gazemberek. Megölték tizenötezer honfitársunkat. A lelkeket.

Mert a reménytelenségben, a kiszolgáltatottságban meghal a lélek. Csak idő kérdése.

És a lélekgyilkos gazemberek mind-mind jól vannak.

Egyszerre feltámadt József Attila világa...

És patkány terjeszt kórt miközöttünk,
a meg nem gondolt gondolat,
belezabál, amit kifőztünk,
s emberből emberbe szalad.
Miatta nem tudja a részeg,
ha kedvét pezsgőbe öli,
hogy iszonyodó kis szegények
üres levesét hörpöli.

S mert a nemzetekb?l a szellem
nem facsar nedves jogokat,
hát új gyalázat egymás ellen
serkenti föl a fajokat.
Az elnyomás csapatban károg,
él? szívre mint dögre száll –
s a földgolyón nyomor szivárog,
mint hülyék orcáján a nyál.

Lógatják szárnyuk az ínségnek
gombost?jére szúrt nyarak.
Bemásszák lelkünket a gépek,
mint aluvót a bogarak.
Bels?nk odvába bútt a hálás
h?ség, a könny lángba perreg –
?zi egymást a bosszuállás
vágya s a lelkiismeret.

S mint a sakál, mely csillagoknak
fordul kihányani hangjait,
egünkre, hol kinok ragyognak,
a költ? hasztalan vonit...
Óh csillagok, ti. Rozsdás, durva
vast?rökül köröskörül
hányszor lelkembe vagytok szurva –
(itt csak meghalni sikerül.)

S mégis bizom. Könnyezve intlek,
szép jöv?nk, ne légy ily sivár!...
Bizom, hisz mint el?deinket,
karóba nem húznak ma már.
Majd a szabadság békessége
is eljön, finomúl a kín –
s minket is elfelednek végre
lugasok csendes árnyain.

Igen, 1937 van megint. S az ?s patkány neve: t?kés világgazdaság. Globalizáció. Aki néven nevezi: kiröhögik,
kitagadják. Megtagadják. S már hely sincs, ahová kitántoroghatna másfél millió emberünk.

Mert azt sem tudjuk, hányszor tizenötezerre vár ez a sors.

Csak azt tudjuk, hogy a felel?sök itt vannak, s jól vannak, s miránk mutogatnak.

S valami rettenetes vége lesz az egésznek.
Hát, tényleg nem így képzeltük a Rendet...

Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
